

Republika Hrvatska
Općinski sud Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785 po sucu Mariji Pavlović, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Josipa Hrste iz Vinkovaca, Josipa Kozarca 96, OIB: 38302356696, zasupanog po punomoćniku Vedranu Bikiću, odvjetniku iz Vinkovaca protiv tuženika OTP banke d.d., Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 (pravni slijednik Splitske banke d.d.) zastupane po punomoćniku Belizaru Tomaiću, odvjetniku iz Osijeka, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane u nazočnosti tužitelja osobno uz zamjenika punomoćnika Andriju Dikonića, odvjetnik iz Vinkovaca i zamjenika punomoćnika tuženika, Lanu Biljan, odvjetničku vježbenicu u uredu odvjetnika Davora Čavara iz Vukovara, 26. svibnja 2026. objavljene na temelju čl. 335. ZPP-a, 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I Utvrđuje se ništetnom odredba članka 5., stavka 2. Ugovora o kreditu broj 81719/05, sklopljenog između tužitelja i tuženika dana 18. lipnja 2005., a koja odredba glasi: „*Naknada za obradu kreditnog zahtjeva i upravljanje kreditom iznosi 1,00 % (slovima: jedan posto). Korisnik kredita se obvezuje platiti naknadu, neovisno o iskorištenom iznosu kredita.*”.
- II Nalaže se tuženiku OTP banka d.d., Split, Ulica Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833 (pravni slijednik iza HVB Splitska banka d.d.), da tužitelju Josipu Hrsti, Vinkovci, Josipa Kozarca 96, OIB: 38302356696, isplati iznos od 221,58 EUR (dvjestodvadesetjedaneuro i pedesetosamcenti), skupa s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 30. lipnja 2005. pa do isplate a koja kamata teče po stopi u smislu čl.29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, odnosno do 31. prosinca 2007. po stopi od 15%, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.

prosina 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

- III Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 916,36 eura sa zateznim kamatama počev od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi u smislu čl. 29., st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, u roku 15 dana.

r j e š i o j e

- I Utvrđuje se vrijednost predmeta spora 1.548,80 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate. U tužbi navodi da je 18. lipnja 2005. godine s tuženikom zaključio predmetni ugovor o kreditu te da je čl. 5. st. 2. Ugovora obvezao tužitelja na plaćanje naknade za zahtjev za odobravanje kredita. navodi da je tuženik dana 29. lipnja 2005. godine naplatio na ime predmetne naknade iznos od 350,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti od 1669,50 kuna što prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 221,58 eura. tužitelj dalje navodi da o toj naknadi nije imao mogućnost pregovarati niti je bio informiran od strane tuženika na što se konkretno odnosi ta naknada i kako je formulirana njezina visina. Smatra da su navedene okolnosti prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama strana na štetu potrošača, pa da je takva nepoštena ugovorna odredba ništetna prema odredbi čl. 87. st. 1 ZZP/03. stoga predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi ništetnom odredbu čl. 5. st. 2. Ugovora o kreditu te obvezati tuženika damu isplati iznos od 221,58 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatama od 30. lipnja 2005. do isplate, kao i naložiti tuženiku da mu isplati troškove parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik čini nespornim da je tužitelj s pravnim prednikom tuženika sklopio predmetni ugovor o kreditu kao i visinu kondemnatornog tužbenog zahtjeva u iznosu od 221,58 eura koliko tužitelj potražuje tužbom. Tuženik prije svega ističe prigovor zastare pozivajući se na čl. 376. Zakona o obveznim odnosima i subjektivni rok zastarijevanja od 3 godine. Tuženik također prigovara u tužbi označenoj vrijednosti predmeta spora. Stoga tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti i obvezati tužitelja da mu naknadi troškove parničnog postupka.

3. Sud je ocijenio neosnovanim prigovor u tužbi označene vrijednosti predmeta spora. Naime, kod utvrđivanja vrijednosti predmeta spora u čl. 37. ZPP-a ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se ne temelj na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju svih zahtjeva. Sukladno navedenoj odredbi tužitelj je označio vrijednost predmeta spora u

iznosu od 1.548,80 eura iz čega proistječe da deklaratorni zahtjev iz točke I tužbenog zahtjev ima vrijednost 1.327,22 eura, a kondemnatorni zahtjev iz točke II iznos isplate od 221,58 eura što točno iznosi 1.548,80 eura. Oba ova tužbena zahtjeva su glavni zahtjevi istaknuti tužbom čija se vrijednost utvrđuje zbrojem vrijednosti svih zahtjeva istaknutih u tužbi. Tužitelj je sukladno odredbama ZPP-a pravilno i zakonito označio vrijednost predmeta spora u ovom parničnom postupku pa ostaje vrijednost predmeta spora kako ga je tužitelj označio u tužbi, slijedom čega je odlučeno kao u točki II izreke rješenja.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: obavijest banke o plaćenju naknadi (list 8 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (14-70 spisa), ugovor o kreditu broj 81719/05 (list 71-76 spisa), te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja (list 251-254 spisa).

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka kako cjelokupnog, tako i svakog pojedinačno, a na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 u daljnjem tekstu ZPP) sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovanim.

6. Među strankama je nesporno:

- da je tužitelj zaključio ugovor o kreditu sa prednikom tuženika na iznos od 35.000,00 CHF na rok od 180 mjeseci
- da je ugovoreno da se tužitelj kao korisnik kredita obvezuje platiti ugovorenu naknadu za obradu zahtjeva i odobravanja kredita u iznosu od 1,00% na temelju čl. 5. st. 2. predmetnog ugovora.

7. Nije sporno da je tuženik naplatio tužitelju troškove nastale prilikom obrade kredita sukladno članku 5. st. 2. u visini od 1,00 %, a u ukupnom iznosu od 221,58 eura.

8. Sporno je da li je navedena odredba Ugovora u dijelu u kojem je ugovorena naknada troškova za obradu kredita, ništetna, te ima li tužiteljica pravo na povrat zahtijevanog novčanog iznosa plaćenog na ime navedene naknade i da li je nastupila zastara potraživanja.

9. Na ročištu održanom dana 26. svibnja 2026. godine izveden je dokaz saslušanjem tužitelja. Tužitelj je u svom iskazu navodi da je tuženikom ugovor o kreditu zaključio 18. lipnja 2005. godine za potrebe adaptacije kuće te da prilikom podizanja kredita nije razgovarao s osobnim bankarom nego da je dobio obrazac ugovora koji je na brzinu pročitao i potpisao. Nadalje je iskazao da prilikom obrade kredita nije osobno platio naknadu za obradu kredita nego je ona skinuta s računa na koji mu je isplaćen iznos odobrenog kredita. Također je iskazao da je pročitao ugovor i djelomično je razumio ugovor s obzirom da je u ugovoru bilo puno stavki, ali da nije pročitao da je dužan platiti naknadu za obradu kredita. Tužitelj je nadalje iskazao da od službenika banke nije dobio nikakvo objašnjenje na čega se odnosi naknada za obradu kredita i drugih troškova te da u trenutku podizanja kredita nije ni razmišljao o naknadama dok mu prije nekoliko godina nije rečeno da on to nije ni trebao platiti.

Na poseban upit punomoćnika tuženika, tužitelj je odgovorio da jednostavno nije vidio tu odredbu ugovora i to zbog nepažnje i da samo zna da nije dobio cjelokupni iznos kredita koji mu je odobren.

10. Prema odredbi čl. 81 st. 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Nadalje prema stavku 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se u pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Prilikom ocjene je li određena ugovorna odredba poštena, uzimat će se u obzir narav predmeta ugovora, sve okolnosti prije ili prilikom sklapanja ugovora te ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje predstavlja glavni ugovor, sve sukladno odredbi čl. 83. ZZP/03. Odredbom čl. 87. st. 1. i 2. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništavna time da ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost samog ugovora ako on može opstati bez ništavne odredbe.

11. Međutim, iako je riječ o ugovornim odredbama koje su jasno i razumljivo sastavljene jer omogućuju tužiteljici da u trenutku sklapanja ugovora precizno ocijeni visinu tih naknada, a time i ekonomske učinke ugovaranja takvih odredbi, sama činjenica da je riječ o transparentnim odredbama ne znači ujedno da su odredbe poštene.

12. Člankom 84. ZZP/03 propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene nepoštena ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive. Stoga nadzor nepoštenosti može biti ograničen u skladu s navedenim čl. 84. ZZP/03 samo ako se odredba kojom se od potrošača zahtijeva plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita odnosi na neku od dviju u tom članku navedenih kategorija.

13. Uzimajući u obzir prirodu predmetnih Ugovora te njihov pravni i činjenični kontekst, kao i činjenici da je riječ o obvezi koja se plaća prilikom prvoga korištenja, prema pravnom shvaćanju ovog suda nije riječ o odredbama koje utvrđuje bitnu činidbu korisnika kredita, niti je riječ o elementu ugovora o kreditu koji definira bit tog ugovornog odnosa.

14. Osim toga, odredbu članka 84. ZZP/03 valja tumačiti na način da se druga kategorija odredbi čija se eventualno nepoštena priroda ne može ocijeniti („cijena“) odnosi samo na primjerenost predviđene cijene ili naknade i usluge ili robe koju treba zauzvrat isporučiti, a razlog za to izuzimanje leži u činjenici da ne postoji nikakva tablica ili pravni kriterij koji bi mogli dati okvir i smjer provjeri te primjerenosti.

15. Ugovorne odredbe o naknadi koju potrošač duguje davatelju kredita ili koje utječu na stvarnu cijenu koju potrošač mora potonjem platiti stoga načelno nisu obuhvaćene

tom drugom kategorijom odredbi, osim u pogledu pitanja je li iznos ugovorom utanačene naknade ili cijene u skladu s uslugom koju je tuženi kreditor zauzvrat pružio. Međutim, u ovom se predmetu navodna nepoštenost odredbi o naknadi za obradu i odobrenje kredita ne tiče odnosa između iznosa naknade za obradu i odobrenje kredita te zauzvrat pruženih usluga.

16. Imajući na umu navedeno, odredba čl. 5. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu nije izuzeta od ocjene poštenosti.

17. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP/03 ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača.

18. Prilikom ocjene je su li sporne ugovorne odredbe poštene, sud je uz primjenu članka 83. ZZP/03 uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovori odnose (predmet ugovora) u vrijeme kad su ugovori sklopljeni, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tih ugovora.

19. Kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP/03, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njima pojedinačno pregovaralo. Imajući na umu da ugovornu odredbu čl. 5. st. 2. ne sadrži nikakve podatke o stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima na koje se one odnose, a posebice imajući na umu da je iznos naknade tužitelju naplaćen jednokratno, da je iznos naknade umanjen od iznosa kredita i to na dan plasiranja kredita, ne može se zaključiti da je tuženik mogao razumno očekivati da bi tužitelj pristao na te odredbe u pojedinačnim pregovorima. Naime, značajna neravnoteža može proizlaziti iz same činjenice da dovoljno ozbiljno oštećuje pravni položaj u koji je na temelju primjenjivih zakonskih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnih ugovora u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena dispozitivnim zakonskim pravilima.

20. Odredbe članaka 1021. do 1024. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 dalje: ZOO) ne predviđaju plaćanje naknade za obradu i odobrenje kredita, a takva obveza nije previđena niti tada važećim Zakonom o bankama. Drugim riječima, iako nije bilo zabranjeno niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o naknadi za obradu i odobrenje kredita nepovoljno je utjecalo na pravni položaj tužitelja kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

21. U skladu s člankom 59. točkom 3. ZZP/03 ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati poglavito odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti.

22. Nije sporno da Ugovori ne sadrže konkretan opis troškova niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme sklapanja ugovora, a prema shvaćanju ovog suda ti troškovi i usluge koje se pružaju u zamjenu za spornu naknadu nisu samorazumljivi.

23. Imajući u vidu zakonsku obvezu tuženika iz članka 59. točke 3. ZZP/03 i činjenicu da nije riječ o samorazumljivim troškovima, očito je da je tuženik na tužitelja čl. 5. st. 2. Ugovora o kreditu prenio obvezu plaćanja naknade i troškova koji ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama ili troškovima. Navedena ugovorna obveza koja ima učinak da je tuženik de facto oslobođen obveze iz članka 59. točke 3. ZZP/03 dokazivati da su prije isplate kredita stvarno nastali troškovi i stvarno pružene usluge u visini od 1,00 % njegove visine, utječe, prema stajalištu ovog suda, na pravni položaj tužitelja i stvara na njegovu štetu značajnu neravnotežu u suprotnosti sa zahtjevom dobre vjere jer tuženik nije dokazao da ta naknada odgovara stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima. (tako i Županijski sud u Zagrebu, broj GŽ-1535/2023 od 18. travnja 2023.g.)

24. Nadalje, provedenim dokaznim postupkom sud je utvrdio da tužitelj kao korisnik kredita s tuženikom kao kreditorom nije posebno pojedinačno pregovarao o ugovornoj odredbi čl. 5. st. 2. predmetnog Ugovora, budući da je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane tuženika, a tužitelj kao korisnik kredita nije imao utjecaja na njezin sadržaj, što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, te kroz to povredu odredaba Direktive Vijeća 93/13 EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima. Naime, ugovorna odredba po kojoj je predviđena ulazna naknada za obradu kredita je nepoštena jer se o njoj nije posebno unaprijed pregovaralo i tužitelj kao korisnik kredita nije mogao utjecati na sadržaj te ugovorne odredbe što je prouzročilo značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, pa je kao takva ništetna u smislu odredbe članka 102. u svezi s člankom 96. Zakona o zaštiti potrošača, pa je stoga sud odlučio kao pod točkom I. izreke presude.

25. Člankom 5. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu ugovorena je naknada u visini od 1,00 % od iznosa kredita, a naplaćuje se jednokratno, unaprijed. Ukupan iznos ulazne naknade prema odredbama iz čl. 5. st. 2. predmetnog Ugovora o kreditu utvrđen je u visini od 1,00%, što iznosi ukupno 221,58 eura, a koji iznos potražuje.

26. Stoga je sud ocijenio tužbeni zahtjev osnovanim te je donio odluku kao u točki II. izreke.

27. Prema odredbi čl. 1111. st. 1. ZOO-a kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, a prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Dakle, prema naprijed citiranim odredbama kad se radi o stjecanju bez valjane pravne osnove, a to u ovom slučaju jeste, s obzirom da su po osnovi ništetne točke 5. predmetnih Ugovora, tuženik je dužan stečeno s pripadajućim kamatama vratiti, temeljem čl. 215. ZOO, od dana stjecanja do konačne isplate.

28. Prigovor zastare nije osnovan. Naime, prema pravnom shvaćanju sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020.

(SuIV-47/2020-2) zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Imajući u vidu da odluka točke I ove presude još nije pravomoćna pa nije počeo niti teći petogodišnji zastarni rok, neosnovano tuženik tvrdi da je zahtjev za isplatu utuženog novčanog iznosa zastario.

29. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. i članku 155. Zakona o parničnom postupku te je sukladno označenoj vrijednosti predmeta spora i važećoj Odvjetničkoj tarifi tužitelju za poduzete radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat trošak koji se odnosi na radnje zastupanja po punomoćniku odvjetniku i to za: sastav tužbe, obrazloženog podneska od 23. siječnja 2026. i pristup na ročište održano dana 26. svibnja 2026. svaka radnja po 100 bodova, odnosno ukupno 300 bodova te trošak pristupa na ročište za objavu presude 50 bodova, a što je ukupno 350 bodova, odnosno 700,00 eura, a uvećano za PDV čini iznos od 850,00 eura. Nadalje, tužitelju je priznat trošak pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 66,36 eura što čini ukupno priznati trošak od 916,36 eura.

30. Na dosuđeni iznos parničnog troška, sud je tužitelju priznao zateznu kamatu od dana donošenja ove presude po osnovi odredbe članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona (Narodne novine broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20) i čl. 29. st. 2. ZOO-a.

31. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki III. izreke.

U Vinkovcima, 18. lipnja 2026.

Sudac:
Marija Pavlović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalbu u roku od 15 dana od dana prijema ovjerenog prijepisa iste.

Žalba se podnosi ovome sudu u tri primjerka, a o njoj u drugom stupnju odlučuje Županijski sud.

OBAVIJEST:

1. Odvjetnik Vedran Bikić iz Vinkovaca – punomoćnik tužitelja
2. Odvjetnik Belizar Tomaić iz Osijeka – punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-30889-4cfc9**

Kontrolni broj: **035c6-fcf38-72e3e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.